

โรงพยาบาลสัตหีบกม.10
ระเบียบปฏิบัติเลขที่ SP.IC
เรื่อง
แนวทางปฏิบัติ เรื่องการปฏิบัติตามหลัก Universal Precautions

ชื่อ/สกุล หรือคณะกรรมการ/ทีม	วัน/เดือน/ปี
จัดทำโดย คณะกรรมการป้องกันและควบคุมการ ติดเชื้อในโรงพยาบาล	
อนุมัติโดย ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสัตหีบกม.10	

ร.พ. สัตหีบกม.10		หน้าที่ 1/7
ระบบปฏิบัติ (System Procedure) เลขที่ SP.IC.		แก้ไขครั้งที่ 00
เรื่อง : แนวทางปฏิบัติ เรื่องการปฏิบัติตามหลัก Universal Precautions		
หน่วยงาน : คณะกรรมการ ควบคุมและป้องกันการติดเชื้อใน โรงพยาบาล	หน่วยที่เกี่ยวข้อง :	วันที่เริ่มใช้
ผู้เรียบเรียง : นางชลธิชา ฤทธิเรือง		ผู้อำนวยการโรงพยาบาล สัตหีบกม.10

สารบัญ

ตอนที่	หัวข้อ
1.0	วัตถุประสงค์
2.0	ขอบข่าย
3.0	คำนิยามศัพท์
4.0	นโยบาย
5.0	ความรับผิดชอบ
6.0	วิธีปฏิบัติ
7.0	เครื่องซึ่งดูดคุณภาพ
8.0	ภาคผนวก

บันทึกการประกาศใช้

ฉบับที่	วัน/เดือน/ปี	รายละเอียด	แก้ไขโดย	อนุมัติโดย
1		-	-	ผู้อำนวยการโรงพยาบาล

ร.พ.สัตหินกม.10	หน้าที่ 2/7
ระบบปฏิบัติ (System Procedure) เลขที่ SP.IC.	แก้ไขครั้งที่ : 00
เรื่อง : แนวทางปฏิบัติ เรื่องการปฏิบัติตามหลัก Universal Precautions	วันที่เริ่มใช้

1.0 วัตถุประสงค์

- เพื่อให้บุคลากรทุกคนป้องกันตนเองตามหลัก Universal Precautions เมื่อเสี่ยงหรือต้องสัมผัสกับสิ่งคัดหลังของผู้ป่วย โดยใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสม

2.0 ขอบข่าย

- ใช้กับบุคลากรทุกคนที่ต้องปฏิบัติงานที่มีโอกาสสัมผัสกับสิ่งคัดหลังที่ออกมากจากตัวผู้ป่วย

3.0 คำนิยามศัพท์

- Universal Precautions เป็นการระมัดระวังการแพร่กระจายเชื้อโรคที่ใช้กับผู้ป่วยทุกคนโดยไม่คำนึงถึงการรับประทาน โรค และชนิดของเชื้อนี้อีกต่อไปทั้งผู้ป่วยที่ทราบและไม่ทราบว่าติดเชื้อหรือไม่ เป็นการป้องกันอันดับแรกเพื่อลดความเสี่ยง ต่อการแพร่เชื้อ โดยระมัดระวังเบื้องต้น สารคัดหลัง น้ำในร่างกาย

4.0 นโยบาย

- บุคลากรทุกคนที่ต้องปฏิบัติงานที่เสี่ยงต่อการสัมผัสกับสิ่งคัดหลังของผู้ป่วย ต้องใช้อุปกรณ์ป้องกันตนเสมออย่างเหมาะสม

5.0 ความรับผิดชอบ

- บุคลากรทุกคนที่ต้องปฏิบัติงานที่เสี่ยงต่อการสัมผัสกับสิ่งคัดหลังของผู้ป่วย มีความตระหนักรู้ในการป้องกันตนเอง โดยใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสม

6.0 วิธีปฏิบัติ

การปฏิบัติตามหลัก Universal precautions

หลักปฏิบัติของ Universal precautions ได้มีหลักสำคัญในการป้องกันไม่ให้บุคลากรทางการแพทย์ติดเชื้อจากการทำงานดังนี้

1. การมีสุขาภิบาลและสุขอนามัยที่ดี (Sanitation and Hygiene) คือการจัดสถานที่และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ให้มีสุขอนามัยที่ดีมีความสะอาด รวมทั้งการใช้น้ำยาทำลายเชื้อ (Disinfectant) และวิธีการทำให้ปราศจากเชื้อที่เหมาะสม (Sterilization) ในการนำเข้ากับเครื่องมือเครื่องใช้ทางการแพทย์
2. เครื่องป้องกัน (Protection Barriers) คือการใช้เครื่องป้องกันที่เหมาะสม เช่น ถุงมือ เสื้อคลุม หมวก แวนต้า ผ้าปิดปากและจมูก การใช้เครื่องป้องกันเหล่านี้จะทำให้ลดอาการเสี่ยง จากการที่ร่างกายและเยื่อบุต่าง ๆ ของบุคลากรทางการแพทย์ไม่ไปสัมผัสกับเดือนหรือน้ำเหลืองต่าง ๆ โดยตรง

ร.พ.สัตหีบกม.10

ระบบปฏิบัติ (System Procedure) เลขที่ SP.IC.	แก้ไขครั้งที่ : 00
เรื่อง : แนวทางปฏิบัติ เรื่องการปฏิบัติตามหลัก Universal Precautions	วันที่เริ่มใช้

3. หลีกเลี่ยงการเกิดอุบัติเหตุ (Avoid Accidents) คือการวางแผนปฏิบัติต่าง ๆ ให้ชัดเจนและนำไปปฏิบัติโดยเคร่งครัด เพื่อลดอุบัติเหตุขณะทำงานอุบัติเหตุมีโอกาสเกิดขึ้นได้ปอย และมีโอกาสที่จะได้รับเชื้อเข้าสู่ร่างกาย คือ

3.1 ผ่านทางผิวนังหรือบาดแผล เช่นเข็มตัว ของมีคมบาด หรือร่างกายมีบาดแผลเป็นช่องเปิดให้เชื้อเข้าอยู่แล้ว

- เมื่อได้รับอุบัติเหตุเข็มตัว เปิดน้ำจากก้อนล้างบริเวณที่ถูกเข็มตัวแล้วเช็ดด้วยแอลกอฮอล์ 70 % ทาด้วยเบตาดีน

3.2 ผ่านทางเยื่อบุ (Mucous membranes) เช่นเข้าตา ปาก จมูก

- เมื่อได้รับอุบัติเหตุ เลือด หนอง ปัสสาวะ กระดีนเข้าตา ปาก ล้างตา น้ำนมปากด้วยน้ำสะอาด

การปฏิบัติที่ปลอดภัยจากการใช้ของมีคม

1. ไม่สูงของมีคมด้วยมือต่อมือ

- เข็มที่ใช้จะเลือดผู้ป่วยให้เก็บทิ้งคนเดียว
- การเย็บแผลให้ใช้ forceps หยิบแผลเวลาเย็บ
- การปลดหลอดแก้วออกจากสายยาง ให้ใช้ forceps ปลด

2. ไม่ควรสวมปลอกเข็มคืน แต่ถ้าจำเป็นต้องสวม ควรสวมปลอกเข็มโดยให้มือเดียวซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

- วางปลอกเข็มไว้บนพื้นราบ
- ให้มือที่ถังดครรคยอมอยู่บนระบบอกรดียา (syringe) พร้อมเข็มที่จะสวมปลอกค่อย ๆ สองเข้าไปที่ปลอกเข็ม
- เมื่อสวมปลอกได้แล้ว จะปลดเข็มทิ้ง ให้ยกระบบอกรดียาพร้อมเข็มที่สวมปลอกแล้วให้อยู่ในระดับตา ให้มืออีกข้างหนึ่งเข้าด้านข้างตรงรอยต่อ ระหว่างระบบอกรดียา กับก้นเข็มแล้วปลดเข็มออกนำเข็มทิ้งในกล่องเข็ม

การปฏิบัติตามหลัก universal Precautions

1. สูบเครื่องปั๊งกัน ตามความเหมาะสม

1.1 สูบถุงมือ เมื่อต้องสัมผัสเลือด และสารคัดหลังในร่างกาย หรือการทำหัตถการ และเปลี่ยนถุงมือระหว่างการดูแลผู้ป่วยแต่ละคน

1.2 ใช้ผ้าปิดปาก จมูก สูบแหวนตา หรือเครื่องกันหน้า เมื่อต้องการทำหัตถการที่อาจมีเลือดหรือสารคัดหลังในร่างกายของผู้ป่วยกระเด็นใส่

1.3 สูบเสื้อคลุม เมื่อทำหัตถการ ที่อาจทำให้เสื้อผ้าเปื้อนเลือด หรือสารคัดหลังในร่างกาย

ระบบที่ใช้ (System Procedure) เลขที่ SP.IC.	แก้ไขครั้งที่ : 00
เรื่อง : แนวทางปฏิบัติ เรื่องการปฏิบัติตามหลัก Universal Precautions	วันที่เริ่มใช้

2. ล้างมือทันทีที่ถอดถุงมือหรือมีการปนเปื้อนเลือด และสารคัดหลังในร่างกาย
3. ระวังการบาดเจ็บจากเข็มและของมีคมต่าง ๆ ห้ามสวมปลอกเข็มด้วยมือทั้ง 2 ข้าง พร้อมกับทิ้งเข็มและของมีคมในภาชนะเฉพาะที่ซึ่งของมีคมไม่สามารถแทงทะลุผ่านและมีไฟปิดมิดชิด
4. บุคลากรเมื่อมีมือบาดแผล หรือรอยถลอกควรหลีกเลี่ยงการสัมผัสผู้ป่วยโดยตรงก่อนที่จะใช้เครื่องป้องกันทางการแพทย์ ต้องล้างมือให้สะอาดก่อนและหลังการใช้ทุกครั้งในการปฏิบัติงานทางการแพทย์ หรือในห้องปฏิบัติการ บุคลากรอาจจะสัมผัสกับเชื้อโรคหรือสารพิษทำให้เกิดอันตรายได้ ดังนั้นจึงต้องป้องกันการติดเชื้อหรือสารพิษ ด้วยเครื่องป้องกันร่างกายอย่างถูกต้อง เครื่องมือป้องกันร่างกายที่ใช้ทางการแพทย์มีดังนี้
 1. ถุงมือ (glove)
 2. ผ้าปิดปาก – จมูก (mask)
 3. แว่นป้องกันตา (eyes ware)
 4. เสื้อคลุม (gown)
 5. รองเท้า (foot ware)
 6. ผ้ากันเปื้อน (aporn)
 7. หมวก (cap)

หลักการใช้เครื่องป้องกันร่างกายมีดังนี้

- ใช้มือจำเป็น ใช้เครื่องป้องกันร่างกายเฉพาะในกรณีที่มีข้อบ่งชี้เท่านั้น เมื่อมดกิจกรรมแล้วให้ถอดออก
- เลือกเครื่องป้องกันให้เหมาะสมแก่งาน เลือกใช้เครื่องป้องกันแต่ละชนิด ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ ต้องการป้องกันใคร และอวัยวะส่วนใด เช่นการเจาะเลือด ตรวจสอบถุงมือสะอาด (examination glove)
- เลือกขนาดให้พอดี ต้องใช้เครื่องป้องกันร่างกายที่มีความเหมาะสม
- การมุนเวียนและกำจัดอย่างเหมาะสม เมื่อใช้เครื่องป้องกันร่างกายแล้วต้องถอดและล้างทำความสะอาด ทำลายเชื้อหรือทำให้ปราศจากเชื้ออย่างถูกต้อง

1. การสวมถุงมือ

ประโยชน์ของถุงมือที่ใช้ทางการแพทย์มี 2 ประการคือ

- ป้องกันมือไม่ให้สัมผัสกับสิ่งสกปรก สารพิษหรือเชื้อโรค
- ป้องกันสิ่งที่จับต้องจากการปนเปื้อนสิ่งสกปรก หรือเชื้อโรคที่อยู่บนมือ

ร.พ.สัตหิบกม.10	หน้าที่ 5/7
ระบบปฏิบัติ (System Procedure) เลขที่ SP.IC.	แก้ไขครั้งที่ : 00
เรื่อง : แนวทางปฏิบัติ เรื่องการปฏิบัติตามหลัก Universal Precautions	วันที่เริ่มใช้

ประเภทของถุงมือมี 2 ชนิดคือ

1. ถุงมือปลอดเชื้อ (sterile glove) อาจจะเป็นถุงมือที่ใช้ครั้งเดียว (disposable) หรือถุงมือที่อบไอน้ำ ซ่าเชื้อแล้ว มี 2 ขนาดคือ
 - ถุงมือปลอดเชื้อขนาดสั้น ทั่วไป
 - ถุงมือปลอดเชื้อขนาดใหญ่ ใช้สำหรับล้างราก หรือผ่าตัดด้วยวัสดุที่อยู่ลึก
2. ถุงมือสะอาด (Non-sterile glove) เป็นถุงมือที่ไม่ได้ทำให้ปลอดเชื้อ
 - ถุงมือที่สวมมือเพื่อให้ตรวจ (examination glove) ใช้สวมก่อนสัมผัสสิ่งของสกปรก มีพิษหรือมีเชื้อโรค
 - ถุงมือภาระหนา (heavy-duty glove) เป็นถุงมือยางที่ใช้ในงานซักล้าง หรือหยิบจับของหนัก ๆ ที่สกปรก

ข้อบ่งชี้ในการใช้ถุงมือดังนี้

1. ถุงมือปลอดเชื้อ
 - หยิบจับเครื่องมือที่ปลอดเชื้อ
 - ทำหัตถการ เช่น การเจาะ การผ่าตัด
2. ถุงมือสะอาด
 - การหยิบจับสิ่งของสกปรก มีสารพิษ หรือมีเชื้อโรค
 - การจับต้องผู้ป่วย หรือวัสดุที่ส่วนใดส่วนหนึ่งของผู้ป่วยที่มีเชื้อโรค
 - การหยิบจับ ล้าง วัสดุที่มีเชื้อโรค (ใช้ถุงมืออย่างหนา)

ไม่สวมถุงมือในกิจกรรมต่อไปนี้

- การสัมผัสผู้ป่วยที่ไม่มีบาดแผล เช่นการจับเข็มขรัว วัดความดันโลหิต
- การทำงานทางเอกสาร เช่นการเขียนรายงาน
- การจับหุฟฟ์ท์โทรศัพท์ การเปิด-ปิดประตู โดยการใช้มือบิดลูกบิด

2. การใช้ผ้าปิดปาก ปิดจมูก

ผ้าปิดปาก จมูกใช้ป้องกันการแพร่เชื้อจากจมูกและปาก จากผู้สวมสูบบุหรี่อยู่ใกล้เคียง

ข้อบ่งชี้ในการผูกผ้าปิดปากและจมูก

- การทำหัตถการ เช่น ผ่าตัด ฟอกผิวนังผู้ป่วยไฟไหม้ น้ำร้อนลวก การเจาะห้อง
- การฉุบแลผู้ป่วยหรือการปฏิบัติงานในห้องทดลอง ที่อาจจะมีเลือดสารคดหลัง หรือละอองของสิ่งเหล่านี้กระเด็นเข้าปากจมูก

ระบบปฏิบัติ (System Procedure) เลขที่ SP.IC.

เรื่อง : แนวทางปฏิบัติ เรื่องการปฏิบัติตามหลัก Universal Precautions

แก้ไขครั้งที่ : 00

วันที่เริ่มใช้

3. การใส่แวนต้าป้องกัน

แวนป้องกันต้า หมายถึง แวนที่ปกปิดเพื่อป้องกัน สิ่งปนเปื้อนเชื้อโรค ที่เป็นน้ำหรือละอองกระเด็น หรือ พุ่งเข้าตา

ข้อบ่งชี้ในการใส่แวนป้องกันต้า

- หัดถูกที่อาจจะมีเลือดกระเด็นเข้าตา เช่นการทำคลอด การผ่าตัด
- หัดถูกที่คาดว่าจะมีสารคัดหลัง พุ่งเข้าตา เช่น การดูดเสมหะผู้ป่วย
- หัดถูกที่อาจจะมีละอองฝอยเข้าตา เช่นการกรอฟัน การกรอบหรือเลือยกระดูก การปฏิบัติงานในห้องปฏิบัติการ

แวนป้องกันมี 3 ชนิด

- แวนต้าธรรมดามีเมมเบรนป้องกัน สารน้ำ หรือละอองจะเข้าตาได้จากด้านข้าง และล่างได้
- แวนต้าที่มีแผงกัน แผงด้านข้างและด้านล่างจะกระชับกันใบหน้า ป้องกันสารน้ำและละอองได้ดี
- แวนต้าสำหรับสวมใส่ว่ายน้ำจะกระชับแผ่นกันใบหน้าข้อเสียใส่นานจะเจ็บและมองอะไรไม่ค่อยชัด
- หน้ากาก (face shield) เป็นแผงติดกับกรอบใช้สวมศรีษะให้กับทันตกรรม แต่ป้องกันน้ำและละอองที่เข้าด้านข้างและล่างไม่ค่อยดี

4. การสวมเสื้อคลุม

เสื้อคลุมที่ใช้ในสถานพยาบาล เพื่อป้องกันการปนเปื้อนเชื้อโรคบนเสื้อผ้าของบุคลากร ซึ่งจะทำให้บุคลากรที่สัมผัสรับเชื้อนั้นแล้วติดเชื้อ หรือเรือนีติดคนเสื้อผ้าบุคลากรพร้อมๆกัน

ข้อบ่งชี้ของการสวมเสื้อคลุม

- เมื่อสัมผัสกับสิ่งที่มีเชื้อโรค
- เพื่อป้องกันเชื้อโรคแพร่สู่ผู้ป่วย

ข้อเสียของการสวมเสื้อคลุม

- ไม่สะดวก และเสียเวลา เพราะต้องมีสิ่งปฏิบัติเพิ่มขึ้น
- เสียค่าใช้จ่าย
- ทำให้รู้สึกปลอดภัยว่ามีเครื่องป้องกัน ทำให้ละเลยใน Nursing technique ชั้น ๆ
- ถ้าใช้อย่างไม่ถูกต้อง เสื้อคลุมจะเป็นพาหนะในการแพร่กระจายเชื้อ

ประโยชน์ของการสวมเสื้อคลุม ป้องกันการติดเชื้อ

ร.พ.สัตหีบกม.10	หน้าที่ 7/7
ระบบปฏิบัติ (System Procedure) เลขที่ SP.IC.	แก้ไขครั้งที่ : 00
เรื่อง : แนวทางปฏิบัติ เรื่องการปฏิบัติตามหลัก Universal Precautions	วันที่เริ่มใช้

- เมื่อจับต้องเด็กที่ติดเชื้อทางเดินหายใจ
 - การชี้มาร์กที่ติดเชื้อ หรืออาจติดเชื้อ
- การป้องกันการติดเชื้อข้างต้น ต้องใช้เสื้อคลุม 1 ตัว ต่อการดูแลผู้ป่วย 1 คน

5. การสำรวจเท้า

ชนิดและประโยชน์ของการสำรวจเท้า

- รองเท้าแตะลดเสียงดัง ล้างทำความสะอาดก่อนสวม ช่วยลดความสกปรก และเชื้อโรคที่พื้นได้
- ร้องเท้ายางหุ้มข้อ (รองเท้าบู๊ฟ) ใช้ป้องกันเท้าจากสารน้ำที่สกปรก

สถานที่ควรใช้รองเท้า

- ห้องผ่าตัด
- หน่วยอภิบาลที่ต้องการความสะอาด เช่นห้องผู้ป่วยไฟไหม้ น้ำร้อนลวก ผู้ป่วยเปลี่ยนอวัยวะ
- ห้องคลอดไสรองเท้ายางหุ้มข้อในการทำคลอด
- บริเวณพื้นเปียก สกปรก เช่น เรือนพักขยะ ใส่รองเท้ายางหุ้มข้อ

7.0 เครื่องซึ่งดูดคุณภาพ

- จำนวนบุคลากรที่ไม่ปฏิบัติตามหลัก U.P
- จำนวนบุคลากรที่เกิดอุบัติเหตุ จากการปฏิบัติงาน

8.0 ภาคผนวก